

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-104/12

**Finanzamt Köln-Nord
versus
Wolfram Becker**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof)

Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 17 lõike 2 punkt a — Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus — Ostutehingu ja müügitehingu vahelise otsese ja vahetu seose olemasolu vajalikkus — Selle seose kindlakstegemise kriteerium — Isiklikult osaühingu juhatuse liikme ja enamusosaniku vastu korruptsioonisüüdistuse alusel algatatud kriminaalmenetluse käigus osutatud advokaaditeenused

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (esimene koda), 21. veebruar 2013

Maksualaste õigusaktide ühtlustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Kaubad ja teenused, mida kasutatakse maksustatavate tehingute tarbeks — Ostutehingu ja maksukohustuslase tegevuse vahelise otsese ja vahetu seose olemasolu vajalikkus — Hindamiskriteerium — Füüsilise isiku, kes on maksukohustuslasest äriühingu juhatuse liige, vastu isiklikult algatatud kriminaalmenetluse käigus osutatud advokaaditeenustelt tasumisele kuuluv maks — Mahaarvamisõigus — Puudumine

(Nõukogu direktiiv 77/388, muudetud direktiiviga 2001/115, artikli 17 lõike 2 punkt a)

Selle kindlakstegemine, kas teatava tehingu ja maksukohustuslase majandustegevuse kui terviku vahel on olemas otsene ja vahetu seos, et tuvastada, kas ta kasutas kaupu või teenuseid „maksukohustuslase maksustatavate tehingutega seoses“ direktiivi 77/388 kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mida on muudetud direktiiviga 2001/115, artikli 17 lõike 2 punkti a tähenduses, sõltub maksukohustuslase poolt saadud kauba või teenuse objektiivsest sisust.

Asjaolu, et teenuse osutamise ja maksustatava majandustegevuse kui terviku vahelise otsese ja vahetu seose tuvastamisel tuleb lähtuda nimetatud teenuse objektiivsest sisust, ei välista seda, et arvesse võiks võtta ka asjaomase tehingu ainsat põhjust, mida tuleb pidada objektiivse sisu kindlaksmääramise kriteeriumiks. Kui tuvastatakse, et tehingut ei tehtud maksukohustuslase maksustatava majandustegevuse tarbeks, ei saa seda tehingut pidada niisuguseks, mis loob majandustegevusega otsese ja vahetu seose, isegi kui see tehing oma objektiivse sisu kohaselt on käibemaksuga maksustatav.

Advokaatide tegevus, mille eesmärk oli see, et füüsilistele isikutele, kes olid maksukohustuslasest äriühingu juhatuse liikmed, ei määrataks kriminaalkaristust, ei anna sellele äriühingule õigust arvata maha neilt teenustelt tasutud sisendkäibemaksu, kui esiteks oli advokaaditeenuste eesmärk otse ja vahetult kaitsta juhatuse liikmete isiklikke huvisid, kelle suhtes oli algatatud menetlus seoses

rikkumisega, mis tulenes nende endi käitumisest ja kui teiseks puudub kriminaalmenetluse ja maksukohustuslasest äriühingu vahel õiguslik seos, mistõttu tuleb neid teenuseid pidada teenusteks, mis osutati täielikult väljaspool maksukohustuslasest äriühingu maksustatavat majandustegevust.

(vt punktid 29–31, 33 ja resolutsioon)